

- Du bliver enten skolelærer eller udsמידer i Nyhavn

Det fik byrådsmedlem Henrik Andersen at vide i 1948. På mandag fylder han 60

- Du er for farlig at have gående her, så enten havner du som udsמידer i Nyhavn, eller også går du i gang med at læse til skolelærer.

Det fik byrådsmedlem Henrik Andersen, Karise, at vide af sin kontorchef i Handelsministeriet i 1948. Han valgte det sidste, og det betød, at han havnede i Karise, hvor han på mandag kan fejre 60 års fødselsdag.

Han er opvokset på landet. Hans far var forvalter på en herregård ved Assens, og han synes stadig at høstens tid på landet med daglejernes forskærerlé, pigernes bundne neg, og øldunken, der gik på omgang i hvilepauserne langs de levende hegn, hører til hans mest romantiske og gyldne tider.

I 30'erne flyttede hans forældre til Svendborg og startede et pensionat. Det betød, at deres dreng dels fik 70 legekammerater og dels Svendborgsund som tumleplads.

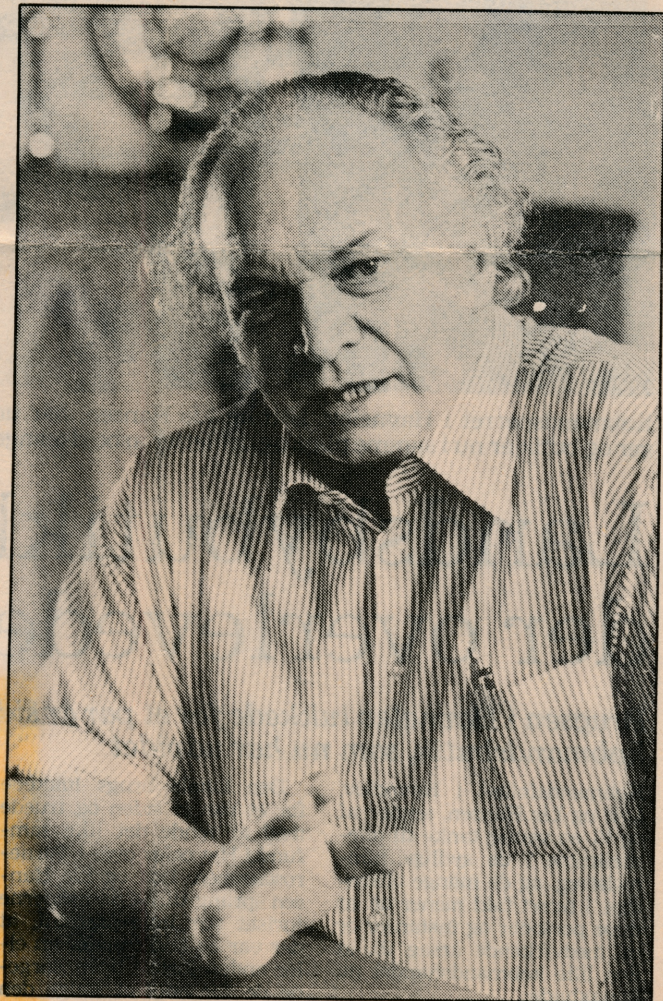
Han blev i 1939 student fra Svendborg Statsgymnasium og tog som 19-årig til København. Her fik han ansættelse i Handelsministeriet og forbedrede sig på en fremtid med et jurastudium.

Ambitionerne var gode nok, men besættelsen satte en stopper for planerne. Henrik Andersen kom i stedet for juridiske bøger til at stifte bekendtskab med Civilbeskyttelsestjenesten.

Han var så heldig at blive frigjort for tjenesten to måneder før tyskerne arresterede politiet, og derfor undgik han i modsætning til nogle af sine venner, at blive sendt i en koncentrationslejr.

Avancerede

Efter krigen avancerede han i ministeriet.

- Arbejdet i byrådet bærer lønnen i sig selv, når man ser en smule af det, man har på sin ønskeseddel blive virkeliggjort, siger Henrik Andersen

- Jeg blev fungerende sekretær i ekspeditionen med ret til at tage telefonen og sige, at det var løgn, når Finn Søeborg skrev, at vi ikke lavede andet end at sænke slag-skibe, fortæller han.

Henrik Andersen farled ni

til at starte den første socialdemokratiske partiforening på de kanter. Velvidende at det betød, at han kom sidst i køen, når der skulle uddeles daglejerarbejde.

- Efter altid at have været socialdemokrat i 10 år, har

han i modsætning til nogle af sine venner, at blive sendt i en koncentrationslejr.

Avancerede

Efter krigen avancerede han i ministeriet.

- Jeg blev fungerende sekretær i ekspeditionen med ret til at tage telefonen og sige, at det var løgn, når Finn Søeborg skrev, at vi ikke lavede andet end at sænke slagskibe, fortæller han.

Henrik Andersen forlod ministeriet i 1948 efter omtalte råd fra sin kontorchef og begyndte på Skårup Seminarium ved Svendborg.

- Sådán gik det til, at jeg blev lærer, beretter han. Efter et år i Rødovre, kom jeg til Karise, hvor jeg nu har været i 25 år, først 17 år på Karise Kost- og Realskole, og senere, da skolen blev nedlagt, på Karise skole.

Arveligt belastet

Del af lejer - for bor og go' oktober-mand.

Henrik Andersen mener selv, at han er arveligt belastet, og det er derfor, han er socialdemokrat.

- Min far var den første socialdemokrat i Jordløse ved Fåborg. Han følte fattigdommen og truslen om fattiggården så knugende, at tanken om en lidt mere rimelig fordeling af livets goder, fik ham

til at starte den første socialdemokratiske partiforening på de kanter. Velvidende at det betød, at han kom sidst i køen, når der skulle uddeles daglejerarbejde.

- Efter altid at have været socialdemokrat i mit hjerte, kom jeg i 1970 med i den lokale partibestyrrelse, og i 1974 blev jeg valgt ind i byrådet. I 1978 blev jeg genvalgt.

Arbejdet har været slidssomt, men spændende. Det har været perspektivrigt og idefyldt, men også en smule frustrerende, fordi det hænder at vi må ty til de forhåndenværende søms princip. Dels på grund af statens zigzag kurs over for kommunerne, dels fordi vi endnu ikke har gennemført den langsigtede planlægning, som kommuneplanen lægger op til.

- Hvorfor gik du ind i byrådet?

- Jeg kunne lige så godt gå ind i arbejdet fremfor at sidde uden for og kritisere.

- Arbejdspresset har de seneste år været voldsomt, men det bærer lønnen i sig selv, hvis man ser en smule af det, man har på sin ønskeseddel, blive virkeliggjort, siger han.

Blandt de ting, han er glad for er Fakse Svømmehal, som han var en varm fortaler for, stadion i Karise og de sociale udbygningsplaner.

- Nu kan man jo sige: Hvorfor er du socialdemokrati i dag, hvor der ikke længere er fare for fattigdom og fattighus? Jeg mener, det ville være snæversynet, egoistisk og utaknemmeligt at vende det parti ryggen, som mere end noget andet har været drivkraften i de samfundsreformer, der har gjort tilværelsen tryk, og fordelingen af materielle goder tåleligt acceptabelt, siger Henrik Andersen, men tilføjer:

- Men guderne - eller hvem, der ellers interesserer sig for sådanne ting - skal vide, at ligheds- og solidaritetstanken stadig har trange kår - tænk blot på overskudsdelingen, fremhæver han.